

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 72

Vydána dne 30. prosince 1961

Cena 80 hal.

OBSAH :

154. Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

154

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 30. prosince 1961,

kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví, ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ústředními úřady stanoví podle § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči:

Výklad některých pojmů

§ 1

Podle této vyhlášky se rozumí pod pojmem:

1. „zvířata“ — skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, jednokopytníci, psi, kočky, králíci, kožešinová a laboratorní zvířata, zvěř, divoce žijící a zdomácnělé druhy zvířat, včely, ryby, měkkýši a korýši;
2. „hospodářská zvířata“ — skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, jednokopytníci, včely a ryby;
3. „nákaza zvířat“ — nemoc zvířat, která má přenosný charakter;
4. „nebezpečná nákaza zvířat“ — tuberkulóza, brucelóza, slintavka, snět slezinná, vzteklna, Aujeszkyho choroba, salmonelóza, prašivina skotu, ovčí a koní, opar lysivý; mor skotu, plicní nákaza skotu, snět šelestivá, vibríóza skotu, trichomonádová nákaza skotu, puchýřina skotu, nakažlivý streptokokový zánět vemene, neštovice ovčí;

- mor prasat, africký mor prasat, červenka prasat, sípavka prasat, nakažlivá obrna prasat; mor drůbeže, cholera drůbeže, ornitóza drůbeže, papouščí nemoc, neštovice drůbeže, nakažlivý zánět jater kachen; mor koní, vozňivka, hřebčí nákaza koní, nakažlivá chudokrevnost koní; tularemie, myxomatóza; furunkulóza lososovitých ryb, nakažlivá vodnatelnost ryb; mor a hniloba včelího plodu, roztočová nákaza včel;
5. „zvířata nákazou nemocná“ — zvířata, u nichž podle výsledku vyšetření byla nákaza zjištěna;
 6. „zvířata podezřelá z nákazy“ — zvířata, která projevují příznaky vzbuzující podezření, že jde o určitou nákazu, anebo u nichž podle výsledku vyšetření je nutno mít za to, že jsou podezřelá z nákazy;
 7. „zvířata podezřelá z nakažení“ — zvířata bez příznaku nákazy, u nichž lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku se zdrojem nákazy;
 8. „zvířata podezřelá“ — zvířata podezřelá z nákazy i zvířata podezřelá z nakažení;
 9. „potravina a surovina živočišného původu“ — všechny části těl zvířat, zejména maso, tuky,

- kůže, kosti, krev, střeva, rohy, paznehty, ko-
pyta, vlna, srst a peří, dále mléko, vejce, med,
a vosk a výrobky z nich určené k výživě lidí,
popřípadě ke krmení zvířat;
10. „nutná porážka“ — poražení jatečného zvířete
v nebezpečí z prodlení bez předchozí veteri-
nární prohlídky zaživa nebo naléhavé poražení
nemocného zvířete po prohlídce zaživa;
 11. „utracení“ — usmrcení zvířete za účelem jeho
neškodného odstranění;
 12. „chovatel“ — každý — organizace i fyzická
osoba — kdo zvíře ať z jakéhokoli důvodu,
třebas jen přechodně, chová nebo ošetřuje;
 13. „odborně způsobilý veterinární pracovník“
veterinář nebo veterinární technik okresního
veterinárního zařízení, pověřený okresním ná-
rodním výborem činit opatření podle § 13
odst. 2 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči.

Oddíl I

PREVENCE

Ochrana před onemocněním zvířat

§ 2

Hygiena prostředí

[¹] Okresní národní výbory, popřípadě místní
národní výbory zajišťují, aby při řízení o přípust-
nosti stavby objektů a zařízení pro zvířata bylo
dbáno požadavků veterinární péče.

[²] Chovatel je povinen objekty a zařízení pro
zvířata používat jen pro takový počet zvířat, který
odpovídá jejich kapacitě a pečovat v nich o čistotu
a pořádek, vyhovující teplotu, vlhkost, složení a vý-
měnu vzduchu, řádné osvětlení, a opatřovat jejich
vchody dezinfekčními zařízeními podle pokynů od-
borně způsobilého veterinárního pracovníka okres-
ního veterinárního zařízení (dále jen „veterinární
pracovník“).

[³] Místa pro konání svodů, trhů a výstav zvířat
určuje okresní národní výbor; přitom stanoví, jaká
opatření při nich musí být provedena z hlediska
ochrany zdraví zvířat. Den konání svodů, trhů a
výstav je jejich pořadatel povinen včas oznámit
okresnímu a místnímu národnímu výboru a okres-
nímu veterinárnímu zařízení, příslušným podle
místa jejich pořádání.

§ 3

Hygiena výživy zvířat

[¹] Chovatel je povinen zajistit

- a) dostatečné množství krmiv ve skladbě a kvalitě
zajišťující dobrý zdravotní stav a užítkovost
zvířat,
- b) dostatečné množství zdravotně nezávadné vody
a nápojů pro zvířata,

c) zachování biologické hodnoty a zdravotní ne-
závadnosti krmiv při jejich získávání, přípravě
a úpravě, jakož i skladování, konzervování a
přepravě,

d) úpravu dávek a vzájemný poměr jednotlivých
druhů krmiv a živin, jakož i způsob krmení
podle zásad správné výživy zvířat,

e) důsledné dodržování předpisů o zacházení
s jedy a s látkami škodlivými zdraví.*]

[²] Krmné směsi je dovoleno vyrábět a uvádět
do oběhu jen ve složení a za podmínek stanovených
ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hos-
podářství.

[³] Vitamínové koncentráty, vitamínové a mi-
nerální přísady a antibiotické, hormonální a pre-
ventivní doplňky, určené ke krmení zvířat, jakož
i neobvyklá krmiva mohou být vyráběny a uváděny
do oběhu jen se souhlasem ministerstva zemědě-
lství, lesního a vodního hospodářství, daným v do-
hodě s ministerstvem zdravotnictví.

[⁴] Závadná krmiva (např. zapařená, nahnilá)
nesmějí být zkrmována. Výjimečně se mohou zkr-
movat jen po úpravě nebo způsobem zkrmování
stanoveným veterinárním pracovníkem.

[⁵] Ke krmení zvířat lze použít jen mléka mlé-
kárensky ošetřeného nebo převařeného; mléka sy-
rového jen, pokud pochází od zdravých zvířat.

§ 4

Hygiena ošetřování

[¹] Chovatel je povinen

- a) udržovat zvířata v čistotě, dbát o správné oše-
tření paznehtů nejméně jednou do roka a kopyt
každodenně a zpravidla za 6 až 8 týdnů tažné
jednokopytníky podkovat, zabezpečit dostatek
pohybu zvířatům, především zvířatům určeným
k plemenitbě; zvýšenou péči musí věnovat zví-
řatům v době březosti, při porodu a po porodu,
jakož i narozeným mláďatům a jejich odchovu,
- b) umožnit bezpečné a nezávadné provedení ve-
terinárního zákroku a poskytnout veterinárním
pracovníkům potřebnou pomoc, zejména při
držení zvířat, a mycí prostředky.

[²] Týrání zvířat je nepřipustné.

§ 5

Hygiena plemenitby

Povolení k inseminaci (připouštění) hospodář-
ských zvířat lze udělit jen pro plemeníka zdravého.
K plemenitbě lze používat pouze zvířat tělesně a
pohlavně vyspělých, zejména není dovoleno zapustit
plemenice nebo připouštět plemeníky hospodář-
ských zvířat se zjevnými příznaky pohlavních cho-
rob. V pochybnostech o zdravotním stavu zvířete je

*) Vyhláška č. 234/1959 Ú. l., o zacházení s jedy a s látkami škodlivými zdraví.

chovatel povinen dát zvíře vyšetřit veterinářem okresního veterinárního zařízení (dále jen „veterinář“).

§ 6

Povinné očkování

(1) Okresní národní výbor může nařídit povinné očkování zvířat (ochranné, léčebné, diagnostické) v rozsahu, který stanoví ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v celostátním plánu profylaktických akcí, nebo vyžaduje-li to nálezová situace.

(2) Chovatel je povinen umožnit očkování svých zvířat a poskytnout přítom veterinárním pracovníkům potřebnou pomoc.

§ 7

Další opatření z hlediska veterinární péče

(1) Je zakázáno společně chovat zvířata zdravá se zvířaty nakaženými nemocnými nebo zvířaty podezřelými.

(2) Chovatel je povinen zajistit ustájovací prostory stavebně a provozně oddělené pro

- a) karanténování nově přemístěných zvířat určených k dalšímu chovu,
- b) izolování zvířat nakažených nemocných nebo zvířat podezřelých,
- c) porody zvířat.

(3) Ve velkochovech zvířat musí být jednotlivé druhy hospodářských zvířat ustájeny odděleně a provoz v nich uspořádán tak, aby do zařízení velkochovu neměla volný přístup zvířata jiného druhu.

(4) Vstupovat do objektů a zařízení pro zvířata mohou pouze chovatelé a osoby chovatelem určené, popřípadě osoby pověřené v nich zvláštními úkoly. Do objektů velkochovů zvířat mohou vstupovat i jiné osoby než uvedené v předchozí větě, avšak jen se souhlasem veterináře.

§ 8

Obstarávání úkolů veterinární péče pracovníky zemědělských a zpracovatelských podniků

(1) Vedoucí zemědělských podniků, jakož i podniků zpracovávajících, ošetřujících, uchovávajících, dopravujících a skladujících potraviny a suroviny živočišného původu a krmiva (dále jen „zpracovatelské podniky“) ustanovují k obstarávání úkolů veterinární péče způsobilé pracovníky; tyto pracovníky oznámí okresnímu veterinárnímu zařízení.

(2) Určení pracovníků (odstavec 1) jsou povinni osvojit si znalosti k plnění úkolů veterinární péče. Za tím účelem zařadí okresní národní výbor školení těchto pracovníků.

Ochrana před šířením nálezů

Přemísťování zvířat

§ 9

(1) Přemísťovat hospodářská zvířata mezi objekty a zařízeními pro zvířata uvnitř obce i mimo obec lze jen se souhlasem veterináře.

(2) K přemístění skotu, prasat, ovcí, koz a koní mimo obec je třeba kromě souhlasu veterináře průvodního listu. Průvodní listy vydává místní národní výbor. Pro skot mladší 1 roku, prasata, ovce a kozy lze vydat hromadný průvodní list, jde-li o společné přemístění zvířat téhož druhu a téhož chovatele do téhož místa určení.

(3) K přemístění

- a) plemenných a užitkových hospodářských zvířat mimo obec,
- b) krav a jalovic starších jednoho roku určených k jatečným účelům,
- c) ostatních hospodářských zvířat určených k jatečným účelům, pokud se přemísťují mimo okres,
- d) zvířat, která pocházejí z ohniska nebezpečné nákazy nebo ochranného pásma,
- e) nemocných zvířat určených k nutné porážce,
- f) hospodářských zvířat při svodech do společného ustájení

je třeba písemného veterinárního osvědčení okresního veterinárního zařízení. Místní národní výbor v těchto případech, kdy se vydává průvodní list, vydá jej jen na základě tohoto veterinárního osvědčení.

(4) Průvodní list osvědčuje původ a totožnost zvířete a opravňuje k přemístění zvířete jen do místa určené v něm uvedeného, popřípadě i zpět. Vystavuje se dvojmo, přičemž jedno vyhotovení obdrží chovatel a druhé uschová národní výbor po dobu 1 roku.

(5) Přemísťuje-li se zvíře mimo obec a mění-li se zároveň chovatel, odevzdá dosavadní chovatel průvodní list novému chovateli, který je povinen průvodní list bezodkladně odevzdat příslušnému místnímu národnímu výboru, do jehož obvodu bylo zvíře přemístěno; průvodní listy a veterinární osvědčení zvířat dodaných na jatky odevzdá provozovatel jatek veterináři pověřenému prohlídkou masa na jatkách, kde se uschovávají po dobu 1 roku. Chovatel je povinen v každém případě oznámit přemístění zvířete, s výjimkou zvířete dodaného na jatky, neprodleně veterinárnímu středisku příslušnému podle místa nového stanoviště zvířete a odevzdat mu na požádání veterinární osvědčení.

(6) Veterinární osvědčení osvědčuje nálezovou situaci v místě dosavadního ustájení zvířete, jeho zdravotní stav a údaje důležité z hlediska ochrany zdraví. Doba platnosti veterinárního osvědčení musí být v něm vždy zvlášť vyznačena.

(7) O vystavení průvodního listu je chovatel povinen požádat místní národní výbor nejméně 24 hodin předem; dodržení této lhůty se nevyžaduje v případech nutných porážek.

(8) O vystavení veterinárního osvědčení požádá chovatel okresní veterinární zařízení u plemenného skotu 10 týdnů, u ostatních plemenných zvířat 6 týdnů, u užitkového skotu 6 týdnů, u ostatních zvířat 4 týdny, u jatečných zvířat 1 týden předem, u jatečných krav a jalovic starších 1 roku 4 týdny předem; dodržení této lhůty se nevyžaduje v případech nutných porážek.

§ 10

(1) Dopravní prostředky a zařízení určené k přepravě zvířat, musí vyhovovat příslušným předpisům*) a být upraveny tak, aby se zamezilo vypařování steliva, krmiva, trusu, peří a vytékání moče a jiných výměšků.

(2) Dopravce je povinen používat pro přepravu zvířat dopravní prostředky a zařízení řádně vyčištěné a po skončení přepravy neprodleně je na náklad dopravce vyčistit a dezinfikovat.

(3) Vedoucí zpracovatelských podniků a pořadatelé svodů, trhů a výstav zvířat jsou povinni umožnit dopravcům zvířat provedení dezinfekce dopravních prostředků na náklad dopravce; za tím účelem zajistí dopravcům s výjimkou železnice místo, potřebné zařízení a dezinfekční prostředky.

(4) Průvodci zvířat nemocných nákazou a zvířat podezřelých jsou povinni po skončení dopravy se dezinfikovat.

(5) Přemísťují-li se hospodářská zvířata určená k dalšímu chovu, je chovatel povinen dočasně je ustátit do stavebně a provozně odděleného ustájovacího prostoru (karantény) po dobu 1 měsíce po přemístění. Vedoucí okresního veterinárního zařízení může tuto lhůtu zkrátit, popřípadě prodloužit.

(6) Do nově budovaných objektů a zařízení pro zvířata, a do objektů, v nichž jsou zdravá zvířata, nesmějí být přemísťována zvířata nemocná nebo bezpečnou nákazou nebo zvířata podezřelá.

(7) Zvířata před vstupem do míst svodu, trhu a výstavy musí být vyšetřena veterinářem.

§ 11

Ochrana před zavlečením nákaz ze zahraničí

(1) K dovozu a průvozu zvířat, jakož i potravin a surovin živočišného původu, popřípadě předmětů, které mohou obsahovat zárodky nákaz, jsou podniky zahraničního obchodu i ostatní dovozci a průvozci povinni si včas vyžádat od ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství veterinární povolení k dovozu a průvozu; při dovozu a průvozu zvířat musí být dodržovány podmínky stanovené

ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady. Pokud jde o dovoz a průvoz potravin, uděluje ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství povolení a stanoví jeho podmínky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ústředními úřady.

(2) Dovážená a provážená zvířata, potraviny a suroviny živočišného původu a krmiva, jakož i předměty, které mohou obsahovat zárodky nákaz, podléhají veterinární kontrole zpravidla v pohraničních vstupních stanicích; kontrolu provádí veterinář. Provádění veterinárních kontrol organizuje, řídí a usměrňuje ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(3) Dovezená plemenná a užitková zvířata musí být umístěna v karanténě po dobu a za podmínek stanovených ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

§ 12

Používání předmětů, které mohou obsahovat zárodky nákaz

(1) Krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly a nářadí, jakož i předměty používané při obsluze hospodářských zvířat, které pocházejí z ohniska nebezpečné nákazy, nesmějí být používány v místech prostých této nákazy; výjimečně, pokud nebyly zneškodněny, mohou být použity jen tehdy, byly-li řádně dezinfikovány nebo jinak ošetřeny, a to podle pokynů veterinárního pracovníka.

(2) Chovatelé a vedoucí zpracovatelských podniků jsou povinni se postarat o neškodné odstraňování odpadů z objektů a zařízení pro zvířata a z objektů pro zpracování potravin a surovin živočišného původu.

§ 13

Ošetřovatelé zvířat

(1) Osoby, které vylučují zárodky nebezpečných nákaz přenosných na příslušný druh zvířat, nesmějí být ošetřovateli těchto zvířat a ani jinak s nimi přicházet do styku. Osoby, které jako ošetřovatelé, krmiči, dojiči nebo jinak přicházejí do styku se zvířaty, jsou proto povinny podrobovat se lékařským prohlídkám.

(2) Osoby pracující v ohniscích nákaz, jakož i osoby pracující v karanténách nesmějí vykonávat práce v objektech a zařízeních, v nichž jsou zvířata zdravá, a osoby pracující v těchto objektech a zařízeních nesmějí současně vykonávat práci v ohniscích nákaz.

(3) Chovatel je povinen pro pracovníky přicházející do styku se zvířaty opatřit ochrannou obuv, oděv a ochranné pracovní pomůcky, jakož i hygienická zařízení v potřebném rozsahu.**)

*) Vyhláška č. 192/1960 Sb., o bezpečnosti práce při obsluze hospodářských zvířat — § 9.

**) Směrnice pro poskytování ochranných oděvů, obuvi a pracovních pomůcek v zemědělství a pro vybavování společných zařízení v zemědělských závodech poř. č. 7.1960 Věstník MZLVH.

§ 14

Dezinfekce, dezinfekce, deratizace

(1) Chovatel je povinen na vlastní náklad

- a) postarat se o to, aby v objektech a zařízeních pro zvířata byla alespoň dvakrát do roka (na jaře a na podzim) provedena preventivní dezinfekce,
- b) zabezpečovat soustavné hubení škodlivých hro-
davic a hmyzu (deratizace, dezinfekce),
- c) připravit objekty a zařízení pro zvířata a jejich okolí pro provedení závěrečné dezinfekce a pro provedení nařízené dezinfekce a deratizace, a poskytnout přitom potřebnou pomoc.

(2) Provedení dezinfekce v ohniscích nákaz organizuje okresní národní výbor. Dezinfekci před prohlášením nákazy za zdolnou (závěrečná dezinfekce) zajišťuje okresní národní výbor na vlastní náklad. Náklady průběžné dezinfekce hradí chovatel, pokud ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem financí nestanoví jinak.

§ 15

Preventivní prohlídky

(1) Okresní národní výbory zajišťují v zemědělských závodech provádění pravidelných (zpravidla měsíčních) preventivních prohlídek a podle potřeby, zejména ve velkovýkrmnách, trvalý veterinární dozor.

(2) Veterinární pracovníci projednávají výsledky preventivních prohlídek a závady zjištěné při provádění veterinárního dozoru s chovatelem a stanoví způsob odstranění závad. Chovatel je povinen umožnit veterinárním pracovníkům provádění preventivních prohlídek a veterinárního dozoru, poskytnout jim přitom potřebnou pomoc a provést včas stanovená opatření k odstranění závad.

(3) O preventivních prohlídkách a veterinárním dozoru vedou zemědělské závody soustavné záznamy, v nichž musí veterinární pracovník uvést, kdy byly prohlídky provedeny, jaké nedostatky byly zjištěny a jaká opatření byla uložena k jejich odstranění.

Oddíl II

Opatření při onemocnění zvířat

§ 16

Chovatel je povinen

- a) vybavit objekty a zařízení pro zvířata veterinární lékárníčkou s potřebným množstvím prostředků pro první pomoc a dezinfekci; jejich druh a množství určí veterinář,
- b) zajistit nemocnému zvířeti první pomoc, onemocnění hospodářských zvířat hlásit bez průtahů veterinárnímu středisku, popřípadě vyžádat odbornou veterinární pomoc a postupovat podle pokynu veterináře,

- c) poskytnout veterinárním pracovníkům, zajišťujícím zvířatům odbornou léčebnou péči, potřebnou pomoc,
- d) hlásit uhynutí hospodářských zvířat ihned veterinárnímu středisku.

§ 17

Zdolávání nákaz zvířat

(1) Vznik nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat a podezření z nich je chovatel, popřípadě každý, kdo při výkonu svého povolání, oprávnění nebo funkce (např. myslivecký hospodář, rybářský hospodář, držitel loveckého lístku nebo rybářského lístku) přichází do styku se zvířaty, povinen neprodleně hlásit místnímu národnímu výboru a veterinárnímu středisku.

(2) O vzniku nákaz a onemocnění, která jsou společná zvířatům a lidem a o podezření z nich, jakož i o učiněných opatřeních se navzájem vyrozumívají veterináři a orgány hygienické a protiepidemické služby.

(3) Při vzniku nebezpečných nákaz zvířat, onemocnění společných zvířatům a lidem a při podezření z nich, vyrozumí místní národní výbor ihned nejbližší posádkovou správu.

(4) Při vzniku nebezpečných nákaz a podezření z nich nařídí místní národní výbor neprodleně po hlášení prozatímní uzavěru objektu (jeho části), v němž nákaza, popřípadě podezření z ní vznikly. Místní národní výbor nařídí, aby objekt (jeho část) byl označen tabulkou „Nebezpečná nákaza zvířat — vstup zakázán“.

(5) Kromě opatření podle odstavce 4 může místní národní výbor naříditi další neodkladná prozatímní opatření uvedená v § 18 odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f), h), m), u), v).

(6) Veterinář neprodleně po hlášení vyšetří zvířata; za účelem zjištění a zdolání nákazy

- a) může naříditi porážku nebo utracení potřebného počtu zvířat a jejich pitvu, odebrání potřebných vzorků k laboratornímu vyšetření,
- b) vymezí místo, v němž jsou zvířata nákazou nemocná nebo zvířata podezřelá nebo jiné zdroje nákazy (ohnisko nákazy),
- c) vymezí ochranné pásmo kolem ohniska a učiní, popřípadě uloží potřebná ochranná a zdolávací opatření.

S uloženými opatřeními veterinář seznámí místní národní výbor, který je vyhlásí způsobem v místě obvyklým a dbá o jejich dodržování.

§ 18

Opatření při nákazách zvířat

(1) K účinnému zdolání nákazy zvířat může okresní národní výbor zejména naříditi:

- a) oddělené ustájení zvířat, zřízení izolačních stájí nebo izolátů, pozorování zvířat, označení a zvláštní evidenci zvířat;

- b) přemístění zvířat do izolačních stájí nebo izolátů,
- c) zákaz nebo omezení přemísťování zvířat v ohnisku (v ochranném pásmu), popřípadě z ohniska nákaz (ochranného pásma) nebo do něho;
- d) zákaz, omezení, nebo úpravu pořádání svodů, trhů, výstav, nákupu zvířat, honů a odchytu zvěře;
- e) zákaz, omezení nebo úpravu pastvy a vzájemného styku zvířat;
- f) zákaz, omezení nebo úpravu volného pobíhání zvířat;
- g) zákaz, omezení nebo úpravu plemenitby a chovu zvířat;
- h) zákaz nebo omezení používání studní, napajedel, brodišť, jakož i cest a silnic zvířaty;
- ch) vypuštění rybníků nebo zákaz jejich vypuštění;
 - i) asanaci vodních zdrojů, luk a pastvin;
 - j) utracení nebo poražení zvířat nákazou nemocných a zvířat podezřelých, a zvířat, která mohou být přenašeči zárodků nákaz; odstřel zvěře nákazou nemocné nebo podezřelé;
 - k) zákaz, omezení nebo úpravu porážek zvířat;
 - l) ochranné očkování, léčení a odčervování zvířat;
- m) sterilizaci nebo jinou úpravu potravin a surovin živočišného původu, krmiv a předmětů, které mohou obsahovat zárodky nákaz, omezení nebo úpravu jejich výroby, zpracování, nákupu, přepravy nebo uvádění do oběhu;
- n) dezinfekci, dezinfekci a deratizaci v ohnisku nákazy i mimo ohnisko; zosťvenou dezinfekci dopravních prostředků, dezinfekci předmětů, které mohou obsahovat zárodky nákaz;
- o) sterilizaci nebo zvláštní ošetření hnoje a močůvky, odpadních vod nebo jiných odpadů;
- p) vylovení ryb, neškodné odstranění ryb nákazou nemocných nebo podezřelých;
- r) zvláštní veterinární vyšetření zvěře, zvěřiny a ryb;
- s) zákaz, omezení nebo úpravu provozu závodu;
- t) zákaz, omezení nebo úpravu silniční dopravy, shromažďování lidí, osobního styku lidí a hromadných návštěv;
- u) izolaci a dezinfekci osob;
- v) střežení objektů, obcí nebo jejich částí, hranic ohniska nákazy (ochranného pásma);
- z) zákaz nebo omezení distribuce a použití krmiv a steliva ohrožujících zdraví zvířat.

(2) K soustavnému provádění ochranných a zdočavacích opatření proti nebezpečným nákazám, popřípadě jiným nromadným onemocněním zvířat, vypracovávají chovatelé ozdravovací plán, a to v součinnosti s veterinárními pracovníky. Tyto plány schvaluje okresní národní výbor. Chovatelé jsou

povinni zabezpečit řádné plnění schválených ozdravovacích plánů.

§ 19

Zdolání nákazy

(1) Nákazu prohlásí okresní národní výbor za zdolanou, jestliže

a) v ohnisku nákazy poslední nemocné zvíře se uzdravilo nebo bylo odstraněno a ve stanovené pozorovací době se nevyskytl další případ onemocnění nákazou nebo nevzniklo podezření z ní, popřípadě v ohnisku nákazy není již žádného zvířete vnímavého pro nákazu,

b) byla provedena závěrečná dezinfekce.

(2) Zdolání nákazy vyhlásí místní národní výbor způsobem v místě obvyklým.

Oddíl III

Prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinární vyšetření masa některých zvířat

Prohlídka jatečných zvířat a masa pro veřejné zásobování

§ 20

(1) Prohlídku jatečných zvířat (skot, prasata, ovce, kozy, koně a ostatní jednokopytníci, drůbež a králíci) a masa těchto zvířat, které je určeno pro veřejné zásobování, provádějí veterinární pracovníci před poražením, při poražení a po poražení.

(2) Jatečná zvířata, jejichž maso je určeno pro veřejné zásobování, smějí být porážena jen na jatkách.

(3) Maso jatečných zvířat, které nebylo vyšetřeno, nesmí být uváděno do oběhu.

(4) Provozovatel jatek je povinen okresnímu veterinárnímu zařízení alespoň týden předem oznámit předpokládaný příhon jatečných zvířat a počet porážek a neprodleně hlásit dodání zvířat nemocných, zvířat určených k nutné porážce a každé dovezené maso.

§ 21

(1) Zemědělský nákupní a zásobovací podnik musí zvíře určené pro poražení před jeho dopravením na jatky označit tak, aby bylo patrné, z které obce a z kterého zemědělského závodu zvíře pochází; označení musí souhlasit s průvodními doklady.

(2) Provozovatel jatek je povinen postarat se o to, aby až do skončení prohlídky masa bylo možno zjistit, z kterého zvířete jednotlivé části jsou.

(3) Před skončením prohlídky masa nesmějí být části poraženého zvířete bez souhlasu veteri-

náře provádějíci prohlídku masa k žádným účelům použity ani odstraněny.

§ 22

(1) Podle výsledku prohlídky masa rozhodne veterinář provádějící prohlídku masa o požitelnosti masa a zajistí jeho označení jako požitelné, podmíněně požitelné nebo nepožitelné.

(2) Maso požitelné lze uvádět do oběhu bez omezení.

(3) Maso podmíněně požitelné smí být uváděno do oběhu jen za podmínek stanovených veterinářem podle směrnic ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(4) S masem nepožitelným se naloží jako s konfiskátem (§ 32). Ke krmení zvířat lze nepožitelného masa použít jen se souhlasem veterináře.

Domácí porážky a prohlídka masa při nich

§ 23

(1) Pro spotřebu ve vlastní domácnosti chovatele a pro spotřebu ve společných stravovnách jednotných zemědělských družstev a státních statků lze porážet pouze prasata, ovce, kozy, králíky a drůbež. Přitom prasata, ovce a kozy (s výjimkou zdravých jehňat a kůzlat do stáří 3 měsíců) podléhají prohlídce masa.

(2) Prohlídku masa při domácích porážkách zajišťují okresní veterinární zařízení zpravidla prostřednictvím prohlížitelů masa domácích porážek.

(3) Prohlížitel masa domácích porážek se mohou stát osoby starší 18 let, které prokáží příslušnou způsobilost.

(4) O prohlídku masa musí chovatel požádat prohlížitele masa domácích porážek nejpozději 3 dny přede dnem porážky zvířete.

§ 24

(1) Prohlížitel masa domácích porážek může uznat za požitelné jen maso ze zdravých zvířat.

(2) Má-li prohlížitel masa domácích porážek pochybnost o požitelnosti masa, je povinen oznámit to bezodkladně veterinárnímu středisku, které zařadí prohlídku masa veterinářem.

§ 25

Veterinární vyšetření masa některých zvířat

Podniky, které zpracovávají, skladují nebo uvádějí do oběhu zvěř, zvěřinu, ryby, korýše a měkkýše, jakož i jejich části, určené pro veřejné zásobování (k výživě lidí a ke krmení zvířat), jsou povinny vyžádat si jejich veterinární vyšetření před uvedením do oběhu. Veterinární vyšetření provádí veterinář.

Oddíl IV

Zajištění zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu a krmiv

§ 26

(1) Při ošetření, zpracování nebo úpravě potravin živočišného původu, nesmí být použito látek nebo způsobů zpracování, které mohou dát těmto potravinám vlastnosti zdraví škodlivé nebo zakrývat jejich jiné nepřírodní vlastnosti nebo je odstraňovat (pach, chuť, barva, kyselost, volné mastné kyseliny apod.).

(2) Dopravu potravin a surovin živočišného původu lze provádět jen dopravními prostředky, které podle povahy dopravovaného zboží vyhovují hygienickým a protiepidemickým požadavkům.

(3) Potravin a surovin živočišného původu, vyžadující zvláštní péče při jejich dopravě, musí být veterinářem vyšetřeny v místě odeslání i v místě určení a doloženy veterinárním osvědčením o zdravotní nezávadnosti. V osvědčení musí být uvedeny výsledky vyšetření, dále jméno a místo odesílatele a příjemce, druh a množství dopravovaných potravin a surovin, den jejich výroby, vyskladnění, popřípadě pokyny pro dopravce a příjemce.

§ 27

(1) Okresní národní výbor ukládá podle zásad stanovených ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství společně s ministerstvem zdravotnictví a v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními úřady zpracovatelským podnikům, aby činily opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu při jejich zpracování, ošetřování, uchovávání, přepravě a skladování, a to až do jejich uvolnění do oběhu. Přitom okresní národní výbor vykonává odbornou činnost prostřednictvím veterinárních pracovníků, kteří současně dozírají na plnění uložených opatření.

(2) Zpracovatelské podniky jsou povinny umožnit veterinárním pracovníkům výkon dozoru a poskytnout jim pomoc při jeho provádění.

(3) Okresní národní výbor může pověřit veterináře, aby činili opatření podle odstavce 1 věty první.

(4) Odbornou činnost směřující k plnění úkolů podle odstavce 1 a 2 vykonávají veterinární pracovníci v úzké součinnosti s orgány hygienické a protiepidemické služby.

§ 28

Okresní národní výbory, popřípadě místní národní výbory zajišťují, aby při řízení o přípustnosti stavby zpracovatelských podniků bylo dbáno požadavků veterinární péče a hygienické a protiepidemické péče.

§ 29

(1) Prototypy strojů a zařízení pro ošetřování a zpracování potravin a surovin živočišného původu a krmiv, jakož i jejich výrobu, schvaluje z hlediska zdravotní nezávadnosti potravin a surovin ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v součinnosti s ministerstvem zdravotnictví a z hlediska zdravotní nezávadnosti krmiv ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(2) Okresní národní výbory prostřednictvím svých veterinárních zařízení dohlíží, zda stroje a zařízení pro ošetřování a zpracování potravin a surovin živočišného původu a krmiv při jejich uvedení do provozu a během něho odpovídají požadavkům uvedeným v odstavci 1.

§ 30

Ošetření mléka

(1) Chovatelé jsou povinni při výrobě a ošetření mléka zachovávat příslušné předpisy.

(2) K veřejnému zásobování a k výrobě mlékárenských výrobků lze používat jen mléka mlékárensky ošetřeného nebo syrového zaručeně zdravotně nezávadného.*)

(3) Za mléko mlékárensky ošetřené, se považuje mléko, které bylo mlékárnou vytříděno, vyčištěno, pasterováno a pokud není dále zpracováváno, zchlazeno.**)

(4) Veškeré mléko převzaté mlékárnou musí být pasterováno způsobem, který zaručuje usmrcení choroboplodných zárodků.

Pasterace se provádí zahřátím:

1. mléka na teplotu 85° C; okresní národní výbor na návrh pracovní skupiny složené z orgánů veterinárních zařízení, hygienické a protiepidemické služby a vedení mlékárny stanoví s přihlédnutím k technickému vybavení mlékáren a k možnostem jeho doplnění přísnější způsob pasterace v mlékárnách, v nichž se zpracovává mléko z nákupních obvodů zamořených tuberkulózou skotu;
2. mléko na teplotu 71° až 74° C po dobu 20 až 30 vteřin, a to
 - a) mléka z nákupních obvodů prostých tuberkulózy skotu,
 - b) mléka v mlékárnách vyrábějících tvrdé sýry, jmenovitě určených dohodou ministerstev zemědělství, lesního a vodního hospodářství, zdravotnictví a potravinářského průmyslu;
3. smetany na teplotu 90° C.

(5) Kotouč nebo pás registračních zařízení pasterů musí být předem okresním národním výborem ověřen a označen datem ověření. Odpovědný pracovník mlékárny ihned po provedení pasterace vyznačí na kotouči nebo pásu množství pa-

sterovaného mléka; zdůvodní výkyvy předepsaných ukazatelů činnosti pasterů a záznam potvrzuje. Záznam musí být uschován nejméně po dobu 1 roku v provozovně.

(6) Do oběhu smí být uváděno bez označení jen mléko kravské; mléko jiných druhů zvířat a výrobky z něho musí být při uvádění do oběhu označeny podle druhů zvířat.

Oddíl V

Společná ustanovení

§ 31

Je zakázáno porážet zvířata nemocná sněť slezinou, sněť šelestivou, vozhrivkou, morem skotu, vzteklinou, maligním edémem. Rovněž se zakazuje porážení zdravých březích plemenic a nemocných zvířat v agónii.

§ 32

Sběr a zneškodnění konfiskátů

(1) Za konfiskát se považují:

- a) celá těla zvířat uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených;
- b) nepoživatelné maso (§ 22 odst. 4), potraviny a suroviny živočišného původu, jakož i výrobky z nich, pokud byly podle příslušných předpisů prohlášeny za nepoživatelné;
- c) odpady zvířecích těl při porážení a dalším zpracování a odpady při výrobě potravin a surovin živočišného původu včetně odstředivkových kalů z mlékáren, pokud jsou nezpůsobilé k lidskému požívání a nemohou být použity ani k jiným účelům stanoveným ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství;
- d) vzorky odebírané k laboratornímu vyšetření.

(2) Konfiskát musí být neškodně odstraněn; jeho sběr a neškodné odstranění provádí kašlérie, popřípadě asanační technik veterinárního zařízení.

(3) Odstranění konfiskátu se provádí bezplatně a za konfiskát se náhrada neposkytuje.

Náhrady za veterinární vyšetření a úkony ve veterinárních ústavech a zařízeních

§ 33

(1) Náhradu za veterinární vyšetření zvířat a úkony (dále jen „úkony“) ve veterinárních nemocnicích, vyšetřovacích stanicích, veterinárních ošetrovnách a ve veterinárních ústavech (dále jen „veterinární ústavy a zařízení“), nepatří státní socialistické, družstevní, dobrovolné společenské organizace a fyzické osoby, které provozují zemědělskou výrobu podrobenou zemědělské dani, a to i tehdy, jsou-li od placení zemědělské daně osvo-

*) ČSN 57 0601 — Syrové mléko.

**) ČSN 57 0599 — Mlékárensky ošetřené mléko (pasterované mléko).

bozeny; tyto organizace a osoby neplatí rovněž náhrady za léčiva (léky, očkovací látky a jiný zdravotnický materiál), pokud byla použita nebo dodána při úkonech.

(2) Ostatní chovatelé zvířat platí za úkony ve veterinárních ústavech a zařízeních náhrady podle sazebníku uvedeného v příloze této vyhlášky, jakož i náhradu za léčiva; toto ustanovení se však nevztahuje na úkony prováděné za účelem nařízeného zjišťování nebezpečných nákaz a na léčiva při nich použitá.

(3) Všichni chovatelé zvířat platí náhrady za léčiva předepsaná na receptech, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.*)

§ 34

(1) Chovatelé zvířat uvedení v § 33 platí

a) náhrady za ustájení a krmení zvířat ve veterinárních ústavech a zařízeních, a to

za jednokopytníky a skot . . .	10 Kčs denně
za hřibata a skot do 6 měsíců . . .	6 Kčs denně
za prasata	6 Kčs denně
za psy	3 Kčs denně

b) za přepravu zvířat vozidly veterinárních ústavů a zařízení podle zvláštních předpisů.**)

(2) Při poskytnutí krmiva chovatelem snižují se částky podle odstavce 1 písm. a) o dvě třetiny.

§ 35

Veterinární ústavy a zařízení provádějící úkony, za něž se platí náhrady, oznámí chovateli výši náhrad ihned po provedení úkonu; náhrady jsou ihned splatné.

Závěrečná ustanovení

§ 36

Výjimky z ustanovení této vyhlášky může povolit v jednotlivých odůvodněných případech mi-

nisterstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 37

Zrušují se všechny předpisy, které odporují ustanovením této vyhlášky; zejména se zrušují:

§ 52 až 94 vyhlášky č. 141/1951 Ú. l. I (168/1951 Ú. v.), kterou se provádějí některá ustanovení zákona o zdokonalení živočišné výroby, ve znění vyhlášek č. 79/1952 Ú. l., č. 226/1954 Ú. l., č. 238/1955 Ú. l. a č. 243/1959 Ú. l.;

vyhláška č. 167/1951 Ú. v., o zákazu přemísťování včelstev, rojů, včelích matek, upotřebených úlů a včelařského nářadí z některých okresů na ostatní území Slovenska;

vyhláška č. 73/1952 Ú. l. (102/1952 Ú. v.), o cenách vakcín proti slintavce a rekonvalescentního séra;

vyhláška č. 81/1952 Ú. l. (110/1952 Ú. v.), o ochranných opatřeních proti nákazám zvířat při prohlídce masa;

vyhláška č. 108/1953 Ú. l. (142/1953 Ú. v.), o ochraně stád ovcí před některými nemocemi;

vyhláška č. 374/1953 Ú. l. (421/1953 Ú. v.), o veterinární činnosti na státních statcích, národních podnicích;

vyhláška č. 59/1954 Ú. l. (76/1954 Ú. v.), o ochraně králíků a zajíců před myxomatózou a o jejím zdolávání;

vyhláška č. 226/1954 Ú. l. (250/1954 Ú. v.), o povinném vyšetřování jednokopytníků na vozňívku a o změnách a doplňcích některých ustanovení o zdravotních listech jednokopytníků;

vyhláška č. 109/1958 Ú. l., o specializaci veterinárních lékařů;

vyhláška č. 187/1958 Ú. l., o opatřeních proti tuberkulóze skotu.

§ 38

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1962.

Ministr:

Krutina v. r.

*) Směrnice ministerstva zdravotnictví o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami poř. č. 55/1961 Věstník ministerstva zdravotnictví.

**) Vyhláška č. 214/1958 Ú. l., o nákladním tarifu automobilové dopravy a o cenách základních služeb.

SAZEBNÍK

Poznámka:	Položka	Úkon	Kčs
1. Za úkony, které nejsou v sazebníku uvedeny, se vybírají náhrady jako za obdobné úkony v sazebníku uvedené.	9.	Ošetření ran i s případným šitím	20,—
2. Náhrada sazebníku se zvyšuje o 50 % za úkon provedený na žádost chovatele v den pracovního klidu nebo v nočních hodinách, tj. v měsíci dubnu až září v době od 22 do 6 hodin a v měsíci říjnu až březnu od 20 do 7 hodin.	10.	Operace vlčích drápků u psa	10,—
3. Není-li v sazebníku stanoveno jinak, rozumějí se	11.	Operativní úprava vychlípeného nebo vchlípeného očního víčka (entropia nebo ektropia) třetího víčka a extirpace bulbu u psa	25,—
a) velkými zvířaty — jednokopytníci a skot starší 6 měsíců,	12.	Operativní zákrok u drůbeže	5,—
b) malými zvířaty — hříbata a skot do 6 měsíců, vepří, kozy, ovce a psi,	13.	Pomoc při normálním porodu	
c) drobnými zvířaty — selata do 25 kg ž. v., jehňata a kůzlata, králíci, drůbež a jiná drobná zvířata neuvedená pod písm. a) a b).	a)	u malého zvířete	15,—
4. Sazby za úkony platí pro malá zvířata, pokud není uvedeno, že jde o úkony pro drobná zvířata.	b)	u drobného zvířete	5,—
5. Sazby v sazebníku	14.	Pomoc při porodu s nepravidelným průběhem (nepravidelné polohy mláďat)	
a) se zvyšují o 100 % při ošetření velkých zvířat,	a)	u malého zvířete	40,—
b) se snižují o 50 % při ošetření drobných zvířat, pokud není sazba v sazebníku zjevně uvedena.	b)	u drobného zvířete	20,—
	15.	Pomoc při porodu s nepravidelnostmi, pro které je třeba provést embryotomii	
	a)	u malého zvířete	50,—
	b)	u drobného zvířete	30,—
	16.	Úprava polohy vyhřezlé dělohy se všemi s tím souvisejícími úkony, jako odebrání plodových blan, následný výplach dělohy, sevření vulvy	
	a)	u malého zvířete	30,—
	b)	u drobného zvířete	20,—
	17.	Amputace vyhřezlé dělohy	
	a)	u malého zvířete	30,—
	b)	u drobného zvířete	20,—
	18.	Vybavení zadržených plodových blan s případným výplachem dělohy u malého zvířete	20,—
	19.	Výplach dělohy po porodu u malého zvířete	5,—
	20.	Úprava polohy vyhřezlé pochvy i se sevřením vulvy u malého zvířete	10,—
	21.	Operativní ošetření močové roury u malého zvířete	25,—
	22.	Vyoperování nádoru u malého zvířete	25,—
	23.	Nálev do konečníku u malého zvířete	5,—
	24.	Ošetření zlomenin kostí a přiložení upevňovacího obvazu u malého zvířete	30,—
	25.	Pitva malých zvířat	20,—

A. Zvláštní úkony

Zvláštní vyšetření

Položka	Úkon	Kčs
1.	Trepanace u malého zvířete	25,—
2.	Extrakce zubů u malého zvířete	10,—
3.	Operativní odstranění cizího tělesa z jícnu u malého zvířete	25,—
4.	Tracheotomie u malého zvířete	25,—
5.	Nabodnutí hrudníku u malého zvířete	10,—
6.	Operativní otevření dutiny břišní se všemi zákroky v dutině břišní i se šitím rány u malého zvířete	80,—
7.	Operace tříselné nebo pupeční kýly u malého zvířete	25,—
8.	Cévkování malého zvířete	10,—

B. Operace a zákroky na zdravých zvířatech

Položka	Úkon	Kčs
26.	Krácení nebo úprava uší u psa	25,—
27.	Krácení ohonu nebo úprava ohonu	
	a) u štěněte	5,—
	b) u staršího psa	15,—
	c) subkutánní myotomie u psa	25,—
28.	Kleštění (kastrace)	
	a) kanečka — selete do 25 kg ž. v.	5,—
	b) kanečka — běhouna	10,—
	c) kanečka — kryptorchida	30,—
	d) selete s kýlou	10,—
	e) jehněte nebo kůzlete	5,—
	f) berana nebo kozla	15,—
	g) sviňky selete do 25 kg ž. v.	15,—
	h) sviňky běhouna do 50 kg ž. v.	20,—
	ch) prasničky přes 50 kg ž. v.	45,—
Poznámka: při nekrvavém způsobu se sazby snižují o 50 %.		
29.	Kapounování drůbeže, za 1 kus	2,—
30.	Kleštění jiných malých zvířat	20,—
31.	Zavedení nosního kroužku vepřl	5,—
32.	Umělé přerušení březosti	20,—
33.	Umělé osemenění u malého a drobného zvířete	35,—
34.	Zavedení narkózy u malého zvířete	10,—
35.	Ozáření horským sluncem malého zvířete	20,—
36.	Vyšetření malého zvířete rentgenem	
	a) bez snímku	30,—
	b) se snímkem	35,—

C. Ochrané a diagnostické očkování

37.	Očkování jednotlivých zvířat kromě drůbeže za 1 kus	2,—
-----	---	-----

Položka	Úkon	Kčs
38.	Očkování drůbeže za 1 kus	1,—
39.	Aglutinační zkoušky na bílou úplavici kuřat za 1 kus	1,—
40.	Současné provedení aglutinační zkoušky na bílou úplavici kuřat a tuberkulinaci za 1 kus	1,50

D. Zvláštní vyšetření a úkony bez ohledu na velikost zvířat

41.	Vyšetření moče (bez jeho odebrání)	
	a) chemické, za jednu zkoušku	5,—
	b) chemické a mikroskopické, za jednu zkoušku	10,—
42.	Vyšetření výkalů na vajíčka parazitů	5,—
43.	Vyšetření očí pomocí přístrojů	10,—
44.	Incize abscesu a haematomu	5,—
45.	Příloženl obvazu	10,—
46.	Injekce	
	a) subkutánní nebo intramuskulární	5,—
	b) intravenosní, intraperitoneální nebo intratracheální	10,—
	c) pro epidurální nebo paravertebrální anestézii	10,—
Poznámka: náhrada je stanovena za vpravení celé potřebné dávky, at se provádí v dílčích dávkách nebo na několika místech těla		
47.	Chemické vyšetření na březost	5,—
48.	Odborné posudky, dobrozdání se účtují podle nákladů spojených s výkonem a podle rozsahu a obtížnosti výkonu, nejméně však za každou i jen započatou stránku	40,—
49.	Chemické vyšetření krmiv, vody atp.	30,—
50.	Biologický pokus — za každý pokus (kromě ceny zvířat)	20,—

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství

vydalo výnosem čj. 752-50 218/1961 ze dne 31. října 1961

Vzorové stanovy melioračních družstev.

Vzorové stanovy nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1962.

Tím pozbývají platnosti vzorové stanovy melioračních družstev, uveřejněné jako příloha k vyhlášce č. 108/1959 Ú. l., o melioračních družstvech.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství v částce 43 a 44 z r. 1961 a lze do něj nahlédnout u ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a u odborů zemědělství okresních a krajských národních výborů.

Ministerstvo vnitra vydalo

1. výnos ze dne 8. listopadu 1961 č. F-7655/20-61

o platové úpravě příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech.

Do výnosu lze nahlédnout u finančního odboru ministerstva vnitra a u odborů pro vnitřní věci krajských národních výborů, okresních národních výborů a Národního výboru hl. města Prahy;

2. výnos ze dne 27. listopadu 1961

o mzdové úpravě členů závodní stráže v resortu ministerstva vnitra.

Tento výnos je uveřejněn ve sbírce nařízení ministerstva vnitra pod č. 57/1961, čl. 57, a lze do něj nahlédnout u finančního odboru ministerstva vnitra a u finančních oddělení krajských správ ministerstva vnitra.